

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Besparelserne, som bliver ført tilbage til det område, de er taget fra, bliver til en satsning. Det er helt Hjallerup Markeds »kjør rundt-økonomi«. Der er en stribe besparelser på alle mulige områder, der også gennemføres under det mantra, at der flyttes til bl.a. forskningen, men der er bare ikke nogen tilførsler til fremtiden, forskningen og de svageste.

Det er jo en interessant forsvarstale, hr. Kristian Jensen holder om, at det er vældig godt, at man effektiviserer på ét område og giver pengene til det samme område. Den lader vi lige stå et øjeblik, for så skiftede billedet til at handle om skat. Her er det ganske forfærdeligt, at man flytter fra den ene lomme til den anden lomme.

Se, når man på skatteområdet flytter fra den ene lomme til den anden lomme, er det det, vi kalder omfordeling, og når man flytter udgifter fra ét område til et andet område, er det det, vi kalder omprioritering. Men når man flytter udgifter på ét område rundt i den selv samme lomme, hvad kaldes så det? Narreværk!

Kl. 13.10

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Lissa Mathiasen for sin tredje og også sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Venstres ordfører forsøgte inden frokostpausen med ufatteligt mange ord at forklare og fortsat forklare, at man rent faktisk havde en væsentlig ambition om, at nu skulle der ske noget med byggeriet, herunder ungdomsboligbyggeriet, i de kommende år – underforstået at det ville blive et byggeri, som kom til at ligge langt over, hvad der var blevet bygget i 1990'erne. Nu har der været en frokostpause, og derfor håber jeg også, at Venstres ordfører har gjort sig den ulejlighed at kigge lidt på tallene.

Jeg vil godt spørge, om det kan bekræftes – og hvis jeg ikke får et klart svar, er det vel et udtryk for, at man er enig – at når vi kigger på finansloven for 2003, er der sat 100 mio. kr. af til ungdomsboligbyggeri, men man tager samtidig 300 mio. kr. fra boligområdet. Er det ikke korrekt?

Er det ikke korrekt, at man lægger op til, at frem til 2009 – og hvis det overhovedet skal lykkes, skulle alle de private få lyst til at gøre det – vil man reelt kun stå med et plus på 6.000 ung-

domsboliger, hvilket betyder, at det ikke engang lever op til det behov, der i år er bare i Københavnsområdet? Der er behov for handling og ikke bare for ord og ambitioner. Der skal handling bag, og vil man fra Venstres side være parat til reelle forhandlinger om at indfri de ambitioner, vi alle sammen bør have på de unges vegne om at skaffe dem nogle boliger?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Til fru Line Barfod: Det, vi i dag har i sundhedsvæsenet, er jo et sikkerhedsnet. Det er et sikkerhedsnet for, at hvis fru Line Barfod eller jeg bliver syge, bliver vi behandlet, og hvis andre falder og brækker benet, så bliver det sat sammen. Ved siden af det sikkerhedsnet er der så en række privatklinikker og privathospitaler, som man kan vælge at benytte, hvis man ønsker det, men hvis de ikke er en del af den aftale, der er indgået mellem Amtsrådsforeningen og de private klinikker, er det for egen regning og risiko.

Sådan har vi i dag et sikkerhedsnet, og vi har et supplement. Det ønsker vi i Venstre det skal fortsætte med at være, så fru Line Barfods forvrængede skræmmebillede af virkeligheden holder ikke, i hvert fald ikke når det drejer sig om Venstres politik.

Til fru Pia Gjellerup må jeg bare sige, at fru Pia Gjellerup kan jo ikke være ubekendt med det faktum, at man kan lave besparelser på uddannelsesområdet. Det gjorde fru Pia Gjellerup nemlig, da hun var finansminister. Da hun fremlagde SR-regeringens forslag til finanslov for 2002, foreslog hun, at der skulle spares 1 pct. på uddannelserne, uden at pengene blev tilbageført, og det vil sige, at der blev mindre til rådighed. Det, vi gør nu, er, at vi siger, at der er et krav om effektivisering, men de effektiviseringsgevinster, der kommer, bliver ført tilbage, så der samlet set er mere effekt for de samme penge.

Det, fru Pia Gjellerup står og snakker om, og det billede, som fru Pia Gjellerup prøver at tegne, er, at Socialdemokratiet ville meget på uddannelsesområdet; men det er bluff og tomme løfter. Erfaringen af, hvad der rent faktisk blev foreslået, afslører Socialdemokratiet. Sandheden er, at de ville kun nedskæringerne, men ikke tilbageførslerne.

Til fru Lissa Mathiasen: Jeg har her en graf, som jeg gerne skal videregive, og som viser udviklingen: hvor mange boliger, der er blevet bygget fra 1993 og fremefter, samt hvad der planlægges at blive bygget ifølge det oplæg,